

קונטרס

עין בעין

יבאר ויגלה מעלת קדשת העינים, ואיך שהאדם צריך
לשמר מאד על עיניו, לא להסתכל על תמונות תועבה
ושאר דברים המגרים את היצר הרע, ועל-ידי-זה יזכה
לחזות בנעם שכינת עזו יתברך עין בעין, אשרי לו !

בנוי ומיסד על-פי דברי
רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדונינו, מורנו ורבנו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ועל-פי דברי תלמידו, מורנו הגאון
הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אגיס ליה
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, כתובים ומאמרי
חכמינו הקדושים מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש

הובא לדפוס על-ידי
חסידי ברסלב
עיה"ק ירושלים תובכ"א

הפּתַחַת לְהַשִּׁיג אֶת הַסֵּפֶר הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה
וְכָל סֵפֶר אַדְמו"ר מוֹהַר"ן מְבַרְסֵלָב זי"ע
וְסֵפֶר תַּלְמִידָיו הַקָּדוֹשִׁים

* * *

בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
יְבִנְאֵל עִיר בְּרֶסֶלָב
גָּלִיל

* * *

בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית
מְתִיבְתָּא הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ — תְּסִידֵי בְרֶסֶלָב

To obtain this and other Breslov
publications write:

Mesifla Heichal Hakodesh
Chasidei Breslov
1129 – 42 Street
Brooklyn N.Y. 11219

באמצעות הדואר לפי הכתובת:

"קֶרֶן הַרְפֵּסָה הַפְּעָה"
לספרי חסידות ברסלב

ת.ד. 8065 אשדוד

ובמספר טלפון 03/6765235

קונטרס

עין בעין

א.

אהובי, בני! עליך לדעת, שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בהשגחה פרטי פרטית, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, ואדם צריך להרגיל עצמו להסתכל על כל דבר רק על רוחניות חיות אלקותו שיש באותו הדבר, ואם מרגיל עצמו להסתכל רק על אמתת מציאותו יתברך, המחיה ומנהיג את הדבר הזה, על-ידי-זה מאיר לו השכל באור גדול מאד, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן א'); אף אי אפשר להגיע לזה, אלא על-ידי רבוי תפלה ובקשה, שעליך להרגיל עצמך לדבר אליו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל

אביו. ואף שבהתחלה יבוא לה דבר זה מאד קשה, כי מרב עוונות וחטאים ופשעים שחטאת, עוית ופשעת נגדו יתברך, ובפרט שקלקלת בעיניך, והלכת להסתפל על נשים, וכן על כל דבר המכניס באדם הרהורים רעים, על-ידי-זה נטפש שכלך ונתעקם לבבך ונתבלבלה דעתך, עד שאינך זוכה לראות רוחניות חיות אלקותי יתברך מכל דבר. ומזה בא, שאתה כל-כף שבור, עד שהגעת לידי יאוש, שאתה מתיאש מחייך, ומבקש את נפשך למוות. ובאמת הכל דמיון, כי אם היית זוכה, היית רואה איך שכל הבריאה כלה היא אמתת מציאותו יתברך; כי באמת גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ונד), שהעינים של האדם רואות תמיד דברים עליונים וגבוהים מאד, אלא מחמת המהירות, אי אפשר לדעת לקלט מה הוא רואה. אבל כל בר ישראל מצד שרש נשמתו שדבוק באין סוף ברוך הוא, רואה אורות צחצחות, אורות עליונים, ולכן צריך לקדש ולטהר את עיניו, ולא להסתפל על שום דבר המביא לידי הרהור, כדי שיהיה לו כלי לראות את רוחניות חיות אלקות. לזאת, אהובי, בני! מאחר שפכר טמאת את עיניך והסתפלת על נשים ועל כל דבר רע המטמא את

הַעֲנִיִּים, וְעַל־יְדֵי־זֶה בָּאתָ לְכַפִּירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת,
כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת יב:) עַל
פְּסוּק (בַּמִּדְבָּר טו, לט): "וְלֹא תַתּוּרוּ אַחֲרֵי לִבְבְּכֶם
וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם"; "אַחֲרֵי
לִבְבְּכֶם" — זֶה מִיָּנֹת, "וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם" — זֶה
הַרְהוּר עֲבָרָה; כִּי כִשְׂאָדָם אֵינוֹ נִזְהָר בְּעֵינָיו,
וּמִסְתַּכֵּל עַל נָשִׁים וְעַל כָּל דָּבָר הַמְבִיֵּא לִידֵי הַרְהוּר
רַע, וּבִפְרָט עַל תְּמוּנוֹת תּוֹעֵבָה, רַחֲמָנָא לְצַלָּן,
עַל־יְדֵי־זֶה נִשְׁמָטִים לִבְבוֹ, וְנִתְבַּלְבַּלַת דַּעְתּוֹ וְנִתְעַקֵּם
שְׂכּוֹלוֹ, וְבָא לִידֵי כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, עַד שֶׁנַּעֲלָם
וְנִסְתָּר מִמֶּנּוּ הָאוֹר אֵין סוֹף לְגַמְרִי, עַד שֶׁמִּתְיַאֵשׁ
מִחַיָּיו. וְזֶה מֵה שֶׁקָּרָה לָךְ, אֱהוּבִי, בְּנִי. וְלִכֵּן רָאָה
לֹא לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֹּן, וְאֵף שֶׁנִּכְשַׁלְתָּ כְּבָר
בְּרָאוֹת אֲסוּרוֹת, וְהִלַּכְתָּ לְהִסְתַּכֵּל עַל נָשִׁים וְעַל כָּל
דָּבָר הַמְבִיֵּא לִידֵי הַרְהוּר רַע, תְּמוּנוֹת תּוֹעֵבָה וְשָׂאֵר
מִיָּנֵי שְׂקוּץ וְזֵהוּם, שֶׁדָּבָר זֶה מְאֹד חָמוּר, כְּמוֹ
שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יוֹמָא עד:): טוֹב מִרְאָה
עֵינִים בְּאִשָּׁה יוֹתֵר מִגּוֹפּוֹ שֶׁל מַעֲשֶׂה, שֶׁנֶּאֱמַר:
"טוֹב מִרְאָה עֵינִים מִהֲלֵךְ נֶפֶשׁ"; כִּי כִשְׂאָדָם
מִסְתַּכֵּל עַל נָשִׁים וְדוֹבְרִים הַמְבִיֵּאִים לִידֵי הַרְהוּר
רַע, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, עַל תְּמוּנוֹת תּוֹעֵבָה וְכַדּוּמָה,
עַל־יְדֵי־זֶה עוֹקֵר נַפְשׁוֹ לְגַמְרִי מֵהָאֵין סוֹף בְּרוּךְ

הוא; כי כשֶׁאָדָם עוֹבֵר, חָס וְשָׁלוֹם, עֲבָרָה, כָּבֵר שׁוֹכַח אֶת זֹאת, וְאֵף שֶׁנִּשְׁמָתוֹ נִטְמָאָה, וְנַעֲשֶׂה מְלֹא כְתָמִים, עַל-יְדֵי הָעֲבָרָה שֶׁעוֹבֵר, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, עִם כָּל זֹאת כְּשִׁבּוּכָה וּמִבְכָּה עוֹלָמוֹ עִמוֹ, וּמִתְחַנֵּן לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא, שִׁירְחָם עָלָיו, וְשׁוֹפֵךְ נַפְשׁוֹ בְּמִים, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא יִמְחַל לוֹ. אָבֵל בְּזֶה שֶׁאָדָם מְסַתְּפֵל עַל נָשִׁים, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, הַדְּמוּת וְהַתְמוּנָה שֶׁהִסְתַּפֵּל עָלֶיהָ, נִדְבָקָת בְּמִחַ מַחֲשַׁבְתּוֹ, וְאִינוּ יָכוֹל כָּבֵר לְהַפְרֵד מִזֶּה, וּמֵה גַם אֲשֶׁר זֶה נַעֲשֶׂה אֲצִלוֹ טַבַּע שְׁנִי, וְהוא מִשְׁתַּגֵּעַ לְגַמְרִי, כִּי צָרִיךְ לְהִסְתַּפֵּל עַל כָּל אִשָּׁה וְאִשָּׁה שֶׁעוֹבֵרָת בְּרָחוּב. וּבִפְרָט בְּדוֹר הַזֶּה, שֶׁהַפְּרִיצוֹת וְהַתְּאוּוֹת מִתְגַּבְּרוֹת מְאֹד בָּעוֹלָם, עַד שֶׁנָּשִׁים הוֹלְכוֹת מִמֶּשׁ עֲרֻמוֹת בְּלִי שׁוּם בּוּשָׁה כָּלֵל, כְּמוֹ חִיּוֹת הַשָּׂדֶה. וְדָבָר זֶה הוּא שְׁקוּץ, זֶהוּם וְטִנוּף נוֹרָא מְאֹד, אֲשֶׁר עוֹד לֹא הָיָה בָּעוֹלָם, אֲשֶׁר אָפְלוּ אֲמוֹת הָעוֹלָם גָּדְרוּ עֲצָמָם מִגְּלוֹי עֲרִיּוֹת, עַד הַדּוֹר הַזֶּה, שֶׁהַחֲצוּפוֹת הוֹלְכוֹת בְּרִישׁ גְּלִי בְּגָלוֹי בְּשָׁר עֲרֻמוֹת מִמֶּשׁ. וְדָבָר זֶה מִבְּעִיר אֶת אֵשׁ הַיִּצָּר הָרַע בְּאָדָם, עַד שֶׁמִּתְחַמֵּם וְבֹא לִיְדֵי הַחֲטָא הַמְּגַנֶּה שֶׁל הוֹצָאת זֶרַע לְבִטְלָה, אֲשֶׁר הַחֲטָא הַזֶּה הֵכִי חֲמוּר, כִּי מִכָּל טָפָה וְטָפָה יְכוּלָה לְצֵאת נֶפֶשׁ אַחַת, וּכְשֶׁאָדָם

מוציא זרעו לבטלה, הרי זה הורג נפשות בניו
ובנותיו במו ידיו, וקשה עונו מנשא. והכל בא
על ידי שהלך אחר עיניו. כי כך אומרים חכמינו
הקדושים (סנהדרין מה.): אין יצר הרע שולט, אלא
במה שעניו רואות; אם אדם מרגיל עצמו
להסתכל על כל אשה העוברת ברחוב, וכן
להסתכל על ערם וזהו, נשים פרוצות
המסתובבות עם בגדי שחץ ופריצות, רחמנא לצלן,
ומטמא עיניו להסתכל על תמונות תועבה ושאר
דברים המגרים את האדם ומביאים אותו לידי
חטא, על ידי זה לבו מטפש לגמרי, ומחו ודעתו
מתבלבלים, ועיניו נחשכות לגמרי, עד שאינו זוכה
לראות את האור אין סוף ברוך הוא. לזאת, אהובי,
בני! ראה מה לפניה, מאחר שנפלת בעמקי עמקים
בשאל תחתית ומתחתיו זה ימים ושנים, והרגלת
עצמך להסתכל על נשים, שדבר זה הורס לך את
כל החיים, ובאת לידי חטא פגם הברית — הוצאת
זרע לבטלה, עד שאינך זוכה לראות במו עיניך את
השכינה; כי כשאדם חוטא בחטא המגנה הזה —
להסתכל על נשים ועל פרוצות ההולכות ערמות,
ובפרט על תמונות תועבה, דבר זה עוקר את האדם
משרשו, וזה הרבה יותר חמור מכל העבירות

שבעולם, והחטא המגנה הזה מביא את האדם לידי הוצאת זרע לבטלה, כי מחמם את עצמו ובא לידי חטא זה. ומזה נובע שנעלם ונסתר ממנו האור אין סוף לגמרי, עד שמתאש מחייו; ולכן ראה לקחת עצמך בידך, וחזר בתשובה שלמה אליו יתברך, עד שתפתחנה עיניך לראות ולהסתכל על רוחניות חיות אלקות, המחיה את כל הבריאה; כי באמת אם אדם היה רואה איך שהוא יתברך נמצא ואין בלעדיו נמצא, והכל לכל אלקות גמור הוא, אז שום דבר בעולם לא היה שובר אותו, אלא היה בורח אל הקדוש-ברוך-הוא, והיה מדבר אליו יתברך, והיה זוכה להעשות כסא ומרכבה לשכינת עזו יתברך, אף מחמת שאדם חטא כל-כך בימי חייו בהסתכליות רעות, עד שנעשה לו טבע שני, שעל כל אשה שעוברת ברחוב צריך להסתכל, מזה בא שמחמם עצמו ובא לידי הוצאת זרע לבטלה. — בין בידו ובין ברגלו, עד שהחטא המגנה הזה הורס את האדם לגמרי, ואינו זוכה לראות במו עיניו את שכינת עזו יתברך. לזאת, אהובי, בני! מאחר שכבר עברו עליך בחייה צרות ויסורים, ונפלת בפח יקוש, ונכשלת בהסתכליות רעות, עד שכל אשה העוברת ברחוב

אתה מכרח להסתפל עליה, וכן להסתפל בתמונות תועבה, ובכל מיני שקוץ, זהום ותעוב, עם כל זאת עליך לרחם על עצמך ולא להשבר משום דבר, אלא בא תבא בעקשנות גדולה אליו יתברך, ותתחנן לפניו שיחוס וירחם עליך, ויאיר עליך אור אין סוף ברוך הוא. ובמקום שהלכת להסתפל על נשים, ובפרט על נשים פרוצות וערמות ההולכות בבגדי שחץ ופריצות, וכן הלכת והסתפלת במקומות המטנפים והמטמאים, כנגד זה תכניס עצמך בלמוד התורה הקדושה, ותדקדק ותתחיל להסתפל באותיות התורה, ותדבק עצמך בתגי התורה, ותרגיל עצמך ללמד בכל יום הרבה פרקים משניות, והרבה דפים גמרא, והרבה סימנים שלחן ערוך, והרבה דפים זהר ותיקונים, אשר אותיות התורה יזכרו את נפשך. ואף שבהתחלה יבוא לך דבר זה מאד מאד קשה, כי מי שהרגיל עצמו להסתפל על כל אשה העוברת ברחוב, ובפרט שהרגיל עצמו להסתפל על תמונות תועבה, יצרו מתגבר עליו בכל פעם, ואינו יכול בשום פנים ואופן לנתק עצמו מההרגל המר הזה; כי כל אלו הדמויות שראית נדבקו במחך, וקשה וכבד לך להפריש עצמך מזה. עם כל זאת אמרו חכמינו

הַקְדוּשִׁים (קְדוּשִׁין ל:): אָמַר הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא,
בָּרָאתִי יֵצֶר הָרַע, בָּרָאתִי תוֹרָה תְּבַלִּין כְּנֻגָּדוֹ; אִךְ
שֶׁבָרָאתִי יֵצֶר הָרַע שְׁמֻכְנִים בְּאָדָם תִּמְאָה רָעָה
לְהִסְתַּפֵּל עַל כָּל אִשָּׁה וְאִשָּׁה הָעוֹבֶרֶת בְּרָחוּב,
לְהִסְתַּפֵּל עַל כָּל פְּרוּצָה הַהוֹלֶכֶת חֲשׂוּפָה, רַחֲמָנָא
לְצִלָּן, עִם כָּל זֹאת אִם אָדָם מְרַגֵּיל עֲצָמוֹ לֹאמַר
וּלְגָרֵס וּלְעֵין וּלְהִתְבּוֹנֵן בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, עַל־יְדֵי־זֶה
הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה שׁוֹרְפֶת אֶת הָרַע שְׁנֻכְנֵס בּוֹ. לְזֹאת,
אֱהוּבִי, בְּנִי! מֵאֲחֵר שֶׁכָּבֵר נִכְשַׁלְתָּ בַּעֲוֹן הַחֲמוּר
הַזֶּה שֶׁל הִסְתַּפְּלוּת בְּנָשִׁים, רָאֵה לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ
בְּיָדֶיךָ, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׂיַחֲסוּ וִירַחֵם עָלֶיךָ,
שֶׁתּוֹצֵא לְצֵאת מִכָּל הַצָּרוֹת שְׁנִפְלֵת אֲלֵיהֶן. וּבִמְקוֹם
לְהִסְתַּפֵּל עַל נָשִׁים הַהוֹלְכוֹת בְּבִגְדֵי שַׁחַץ וְכֵן
תְּמוֹנוֹת תּוֹעֵבָה הַמְּבִיאֹת אֶת הָאָדָם לִידֵי קִשּׁוּי
הָאֵבֶר, וְאַחֲר־כֵּן בָּא לַעֲבֹר עַל הוֹצָאת זֶרַע לְבִטּוּלָה,
בְּמָקוֹם זֶה הִרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְהִסְתַּפֵּל רַק עַל
רוּחָנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹת, וּתְצִיר בְּדַעְתְּךָ אֲשֶׁר אֵין
בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם
עֲצָם עֲצָמֵי חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ; כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ
מִחִיָּה וּמִהֵיחָא אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְהַכֵּל לְכָל אֲשֶׁר
לִפְנֵי מַרְאֵה עֵינֵינוּ, זֶהוּ לְבוּשׁ לְגַבִּי הָאֵין סוּף בְּרוּךְ
הוּא; כִּי דוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, זֶה לְבוּשׁ שֶׁל

שמו יתברך הו"ה ברוך הוא וברוך שמו, אשר
 הוא יתברך ה"ה, ה"ה וי"ה, ומחיה ומחיה את
 הבריאָה עם השם ה"ה. ובאמת הצדיקים, שזכו
 כבר לזכך את עצמם לגמרי, אין להם שום
 הסתכלות בזה העולם כלל, הם נכללים לגמרי
 באין סוף ברוך הוא, עד שאינם רואים שום דבר
 ונקראים עורים, כמובא בדברי רבנו ז"ל (ספרי-
 מעשיות, מעשה יג), מהבעטליר הראשון, שנכלל
 לגמרי באין סוף ברוך הוא, עד שזכה להגיע
 למדרגה כזו, שהוא אינו זוכר לאו כלום, בשביל
 זה אין לו שום הסתכלות בזה העולם ונראה כעור,
 כי נכלל לגמרי באין סוף ברוך הוא, עד שאינו
 רואה, כי אם רוחניות חיות אלקותו יתברך. ולכן
 בני-אדם חושבים שהוא עור, כי אין לו שום
 הסתכלות בזה העולם. וזו מדרגת הצדיקים
 הגדולים שזכו לזכך עצמם, עד שהגיעו לבטול אל
 האין סוף, עד שאינם רואים משום דבר רק אמתת
 מציאותו יתברך. לזאת, יש להם כח לגלות
 ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך לכל בריה, כי
 הם ממשיכים את השגחתו הפרטי פרטית. וזה מה
 שכתוב (תהלים לד, טז): "עיני הו"ה אל צדיקים";
 כי הצדיקים והיראים האמתיים זוכים אל עיני

הַיְיָ"ה בָּרוּךְ הוּא וּבָרוּךְ שְׁמוֹ, כִּי תָמִיד נִמְצָא לִפְנֵי
 עֵינֵיהֶם שֵׁם הַיְיָ"ה בָּרוּךְ הוּא וּבָרוּךְ שְׁמוֹ, כְּמוֹ
 שִׁפְתוֹב (תהלים טז, ח): "שׁוֹיְתִי הַיְיָ"ה לְנִגְדִי
 תָּמִיד"; וְאִנֶּם מְסִיחִים דַּעְתָּם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כְּרָגָע.
 וְלִכְן בְּנֵי-אָדָם חוֹשְׁבִים שֶׁהֵם עוֹרִים, מֵאַחֵר שְׂאִין
 לָהֶם שׁוֹם הַסְתַּכְלוֹת בְּזֵה הָעוֹלָם כָּלֹל! אָבֹל בְּאֵמֶת
 אִנֶּם עוֹרִים, אֲלֹא רוֹאִים אֶת רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ
 יִתְבָּרַךְ. וְאֵל כָּל זֶה גַּם אַתָּה, אֱהוּבִי, בְּנִי, יָכוֹל
 לְזַכּוֹת, אִם רַק תִּחְזוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וּתִקְבֹּל עַל
 עֲצָמְךָ מֵהַיּוֹם וְהִלָּאָה לֹא לְהַסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם אִשָּׁה
 הָעוֹבְרֶת בְּרַחוּב, וּמִכָּל שֶׁכֶּן שְׁלֹא תִסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם
 תְּמוּנוֹת תּוֹעֵבָה, וְעַל שׁוֹם דְּבַר הַמְּבִיא לְהִרְהוּר רַע.
 וּתִקְבֹּל עַל עֲצָמְךָ לְשֹׁמֵר אֶת עֵינֶיךָ, אֲזִי יָקִים בְּךָ
 (יִשְׁעִיָּה נב, ח): "כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוּב הַיְיָ"ה
 צִיּוֹן"; כִּי יִתְגַּלֶּה עֲלֶיךָ אוֹר אֵין סוֹף בְּהִתְגַּלּוֹת כְּזוֹ,
 עַד שְׁלֹא תִרְאֶה מִשׁוֹם דְּבַר רַק רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת
 אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ. וְלִזְאוֹת, רְאֵה, אֱהוּבִי, בְּנִי, לְמִסֹּר
 אֶת נַפְשְׁךָ מֵהַיּוֹם וְהִלָּאָה לֹא לְהַסְתַּכֵּל עַל כָּל אִשָּׁה
 הָעוֹבְרֶת בְּרַחוּב, אֲשֶׁר זֶה מַחְלָה כָּכָל הַמַּחְלוֹת,
 וּגְרוּעָה מִכָּל הַמַּחְלוֹת; כִּי מִכָּל מַחְלָה וּמַחְלָה אָדָם
 יָכוֹל לְהִתְרַפֵּא, אָבֹל מִהַמַּחְלָה הַזֹּאת שֶׁיֵּשׁ לְבְנֵי-אָדָם
 וּבִפְרָט לְבְנֵי הַנְּעוּרִים לְהַסְתַּכֵּל עַל כָּל אִשָּׁה

העוברת ברחוב, מאד קשה לצאת, אם לא שאדם עושה לעצמו קביעות חזקה לגרס בכל יום פרקים משניות ודפים גמרא וסימנים שלחן ערוך ודפים זהר וחקונים, אשר אותיות התורה מטהרות את נפשו, וזוכה להדביקה אל שרשו, ולזכות להיות כסא לאין סוף ברוך הוא. לזאת, אהובי, בני היקר! ראה מה לפניך, איך נתלכלכת ימים ושנים בחטא המגנה הזה של הוצאת זרע לבטלה, שהכל בא מחמת שלא נזהרת בעיניך, והלכת להסתפל על כל אשה ההולכת ברחוב, והסתפלת על פרוצות המסתובבות ערמות בחוצות כחיתו יער, והתבוננת בתמונות תועבה, אשר דבר זה חמם אותך, ובאת לידי החטא המגנה הזה של הוצאת זרע לבטלה, עד שנתבלבלה דעתך ונתעקם לבבך, ואתה מלא כפירות ואפיקורסות, קשיות וספקות עליו יתברך, ואינך יודע מאין זה בא, ואתה מתפלא איך באו לך מחשבות עבודה זרה, מחשבות של כפירות ואפיקורסות?! ובאמת הכל בא רק מחמת שלא נזהרת על עיניך, והפקרתם להסתפל במקומות מגנים, עד שנעשה אצלך טבע שני להסתפל על כל פרוצה בחוצות, ואינך מתבייש להסתפל בתמונות תועבה, וזה אשר הורס את כל חייך.

לזאת, אהובי, בני, ראה מה לפניך, ומאחר שעבר עליך כבר בתייך מה שעבר, ראה לקחת עצמך בידיך, ותחזור בתשובה שלמה אליו יתברך, ותדע שהוא יתברך אב הרחמן, ואם אדם שב בתשובה שלמה אליו יתברך, ומבקש ומתחנן בכל יום אליו יתברך, על-ידי-זה סוף כל סוף זוכה לצאת מהפח יקוש שנפל אליו; כי באמת זו מחלה ככל המחלות ויותר מכל המחלות, להסתפל על כל אשה שעוברת ברחוב, וכן להסתפל בתמונות תועבה, רחמנא לצלן. ולכן ראה, אהובי, בני היקר! להתבונן ברוחניות חיות אלקות שיש בכל דבר, ואף שקשה לך להגיע לזה, כי מרב הרגל שהרגלת עצמך להסתפל על כל אשה העוברת ברחוב, על-ידי-זה נתעקם לבך מאד, ונהרסו לך כל החיים. עם כל זאת ראה לקחת עצמך בידיך, ותקבל על עצמך מהיום והלאה לא להסתפל על שום אשה. וחכמינו הקדושים אמרו (במדבר רבה, פרשה י', סימן ו'): מה ראה הקדוש-ברוך-הוא לשאל מישאל הלב והעינים שיהיו אחרי? לפי שהעברה תלויה בהם; העינים רואות את הזונה והלב מהרהר אחריה, ואחר-כך באים לידי חטאים ועוונות חמורים. וכן אמרו (במדבר רבה, פרשה יז,

סימן ו'): הלב והעינים הם סרסורין לגוף, שהם מזגים את הגוף; לכן ראה, אהובי, בני, למסר את נפשך מהיום והלאה לשמר את עיניך, שלא תבוא לידי הסתכליות רעות, ועל-ידי-זה תנצל מהחטא המגנה של הוצאת זרע לבטלה, ותזכה לתקן את כל מה שקלקלת. העקר לא להתיאש בשום פנים ואפן. ואז אם תהיה חזק ואמיץ ימים ושנים לא להסתפל על שום דבר המביא לידי הרהור רע, אלא הרגל עצמך להסתפל ברוחניות אלקות, המחיה ומהרה ומקים את כל הבריאה כלה, על-ידי-זה סוף כל סוף יתגלה עליך מלך עליון בהארה נוראה מאד, כי "עין בעין" תראה את אמתת מציאותו יתברך; כי באמת הצדיקים זוכים לראות בזה העולם השגות אלקות, אשר אין לנו שום משג בזה כלל. ולכן, אהובי, בני! ראה למסר את נפשך כל יום ויום, כל שעה ושעה וכל רגע ורגע, לא להסתפל על שום אשה העוברת ברחוב, ומכל שכן לא להסתפל על תמונות תועבה, ולא להסתפל בחלונות אחרים, ולא להציץ מה קורה בבתי אחרים, אשר דבר זה הוא געל נפש ממש. ותתחיל להתביש לפניו יתברך על אשר עשית, ותבקש ותתחנן מלפניו יתברך, שיחוס וירחם

עליה, ואז סוף כל סוף תזכה להתגבר על יצרה, והכל יתהפך לה לטובה; כי אין שום יאוש בעולם כלל, ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן עח), שאסור להתיאש בשום פנים ואפן, כי יש ענין שיתהפך הכל לטובה; ולכן מאחר שכבר עברת את הגיהנום הזה, שנכשלת בחטא המגנה של הוצאת זרע לבטלה, שבא מחמת שלא שמרת על עיניך, והסתכלת על כל אשה העוברת ברחוב וכן בתמונות תועבה, שדבר זה חמם אותך לבוא לידי החטא המגנה הזה, ראה לעקר עצמך מהרע, ותדביק עצמך באין סוף, ואז טוב לה כל הימים.

ב.

צריך שתדע, אהובי, בני! אשר כל הצרות והיסורים שעוברים עליך, הם רק מפני שלא שמרת על עיניך והסתכלת על נשים ותמונות תועבה, ועל כל דבר המגרה את היצר הרע, ועל-ידי-זה באת לחטא המגנה של הוצאת זרע לבטלה, שהוא עוקר את האדם לגמרי משורשו, ומאבד את העולם הזה והעולם הבא גם יחד; כי החטא המגנה הזה של הוצאת זרע לבטלה, בא רק על-ידי העינים, שאינו

נזהר בהן מלהסתכל על נשים. כי העין רואה והלב
 חומד וכלי המעשה גומרים (טור ארח חיים, סימן
 א'); וזה מה שהורס את האדם, כשאינו שומר על
 עיניו. ולכן, אהובי, בני! מאחר שקלקלת כבר
 בעיניך, והסתכלת על כל מיני תמונות תועבה ועל
 נשים, זה מה שהביאך אל כל החטאים והעוונות.
 ולכן עקר תקונך הוא — להרגיל עצמך להסתכל
 רק על רוחניות חיות אלקותו יתברך. ולזה זוכים
 על-ידי רבוי תפלה ובקשה, שאתה צריך להרגיל
 עצמך לדבר אליו יתברך באשר ידבר איש אל
 רעהו והבן אל אביו, בתמימות ובכפשיטות גמורה,
 ולהיות עקשן גדול על דבר זה; כי בהתחלה ידמה
 לך, שאף אחד אינו שומע אותך, כי מרב קלקולך
 בפגם הברית, על-ידי-זה אתה פגום מאד, וקשה
 וכבד לך להשיג רוחניות חיות אלקות, ונדמה לך,
 כאלו הכל שחור; כי החטא המגנה של הוצאת
 זרע לבטלה, שבא על-ידי הסתכליות רעות, שאדם
 מרגיל עצמו להסתכל על נשים ועל כל מיני שקוץ,
 תעוב, זהו, תמונות תועבה, המצויות היום
 ברחובות, על-ידי-זה נופל בדעתו ומתרחק לגמרי
 ממנו יתברך, שאז סובל מה שסובל, לא-כן מי
 שהוא עקשן גדול מאד, ויודע, אשר הוא יתברך

נמצא אתו, עמו ואצלו, ואדרבה אם כבר נפל
 להיכן שנפל, ונכשל במה שנכשל, והוא שבור
 פתח הנשבר, עד שנדמה לו כאלו זה סופו. אם
 אז יבוא אליו יתברך — תפלתו תתקבל לרחמים
 ולרצון לפני אדון כל. כמאמרם ו"ל (סנהדרין מג):
 מי שדעתו שפלה, אין תפלתו נמאסת, שנאמר
 (תהלים נא, יט): "לב נשבר ונדכה אלקים לא
 תבזה"; כי אצלו יתברך מאד מאד חשוכה תפלה
 ובקשה, ובפרט מי שיש לו לב נשבר; ואין לה לב
 נשבר יותר מאדם שחטא וכא לידי הוצאת זרע
 לבטלה, שבא על-ידי פגם העינים. ובאמת עליך
 לזכור, אהובי, בני, שחכמינו הקדושים הזהירונו
 מאד לקדש ולטהר את העינים, עד שאמרו
 (ירושלמי ברכות, פרק א', הלכה ה'): לבא ועינא תרין
 סרסורין דחטאה, אמר הקדוש-ברוך-הוא, יהבית
 לי לבא ועינא, אנא ידע פי את לי; אם אתה תמסר
 לי את העינים והלב, אומר הקדוש-ברוך-הוא, אני
 יודע שאתה שלי; לא-כן אם אדם מפקיר עיניו,
 ומסתפל על כל אשה העוברת ברחוב, ובפרט
 כהיום, אשר הפריצות עושה פרצות בנשמות
 ישראל, ונכשלים בעוונות חמורים של הסתכליות
 רעות, ובפרטי פרטיות שמסתכלים על כל מיני

תמונות תועבה המלאות בחוצות, ומפרסמים כל מיני פרסומות המלאים שקוץ, תעוב, זהום, ערם, על-ידי-זה הלב נעשה מטמטם, ומלא בפירות ואפיקורסות. לזאת צריכים לבקש רחמים רבים ממנו יתברך, שלא יבוא לידי הסתכליות רעות, ואפלו שכבר נכשלת בזה, כי הוא עון חמור מאד מאד, עד שאמרו חכמינו הקדושים (סוטה ט): שמשון הלך אחר עיניו, לפיכך לקחו פלישתים את עיניו; כי העינים הן הממשיכות את האדם לעשות את כל העוונות שבעולם. ובפרט פגם הברית — הוצאת זרע לבטלה, בא רק מחמת קלקול העינים, שאדם מחטט בזבלים ומסתכל בכל מיני תמונות תועבה, שקוץ, תעוב, ערם וזהום, הנפוצים על-ידי אמות העולם והערב-רב שנתערבו בין נשמות ישראל; שכל ענינם רק להחטיא את נשמות ישראל. וכן הנשים הולכות בבגדי פריצות, עד שמסתובבות ערמות לגמרי, רחמנא לישזבן, ובני הנעורים נכשלים בראיות אסורות, שזה מחמם להם את הדם, ועל-ידי-זה באים לידי עון מקרה לילה — הוצאת זרע לבטלה. וכמו שאמר רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן עב), שהיצר הרע הוא מהדמים, שבוער באדם הדם, עד שהוא בא

לידי חטא הוצאת זרע לבטלה; ואם חכמינו
הקדושים אמרו (בבא בתרא מז:): "ועוצים עיניו
מראות ברע" — זה שאינו מסתכל בנשים בשעה
שעומדות על הכביסה, שאז מגבירות שמלותיהן;
אם על זה אמרו חכמינו הקדושים, שזה מאד
חמור, על אחת כמה וכמה באין ערוך כלל מה
שקורה היום, שהנשים הולכות בבגדי שחץ
ופריצות, עד שאינן מתבישות ללכת ממש ערמות
כחיות השדה, ומכשילות את בני הנעורים בהוצאת
זרע לבטלה, וכן בכל הרחובות מלאים תמונות
שחץ, שזה מה שגורם לבני הנעורים לחטא. ולכן
אשרי מי שזוכה לקדש ולטהר את עיניו! אף זה אי
אפשר אלא על-ידי תפלה, שצריכים להתפלל
הרבה להקדוש-ברוך-הוא במסירות נפש, ולהתחנן
לפניו יתברך, שיזכה לקדשת העינים, ותמיד יהיה
רגיל לדבר אליו יתברך, בשעה שהולך ברחוב, כדי
שלבו ומחו יהיה פנוי לאלקות. כי על-ידי שאדם
מדבר הרבה להקדוש-ברוך-הוא, על-ידי-זה זוכה
לקדש ולטהר את עצמו, עד שזוכה להיות נכלל
באין סוף ברוך הוא; כי על-ידי רבוי תפלה ובקשה
שאדם מתפלל ומבקש אותו יתברך, על-ידי-זה
נטהר לבו ועיניו, ואינו רואה כבר משום דבר רק

את אמתת מציאותו יתברך, המחיה ומחיה את כל
הבריאָה כלה. אשרי מי שמתמיד בתפלה ובקשה,
שעל-ידי-זה תמיד יראה רק את הקדוש-ברוך-הוא,
ושום דבר בעולם לא יוכל לנתק אותו ממנו
יתברך, אשרי לו!

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם!

תפלה נוראה על קדשת העינים

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי
אבותינו, אלהי אברהם, יצחק
ויעקב, שתחוס ותחמל על נפש אמלל
במוני היום, שקלקלתי בעיני, וטמאתי
את מחי, על-ידי הסתכליות אסורות, שלא
נזהרתי מלהסתכל על נשים, ובאתי על-
ידי-זה להרהורים רעים ומגנים, עד
שנתבלבלו לבי ודעתי לגמרי, ואני מבקל
ומבלבל מאד, עד שאיני יודע לשית

עצות לנפשי, כי זה ימים ושנים אשר
 נקלעתי בעון החמור הזה להסתכל על
 נשים ועל כל דבר המביא לידי הרהור רע.
 אוי לי, וי לי! מה אמר, מה אדבר ומה
 אצטדק, האלהים מוצא את עוני, אני
 בעצמי חייב, שלא שמרתי את עיני, עד
 שבאתי לידי הרהורים רעים, וזה גרם לי
 שאחטא בחטא המגנה של פגם הברית,
 עד שרעים ומרים לי החיים, ואיני רואה
 שום דרך ועצה איך לצאת מזה, כי אתה,
 אבי שבשמים, יודע, אשר מי שנלכד
 בחטא המגנה הזה להסתכל על נשים, כבר
 אי אפשר לו לנתק עצמו מהזהמה הזו.
 ולכן, אנה אני בא, ואל מי אפנה בעת
 צרה הזו. זכני לקדש עצמי על-כל-פנים
 מעכשו, ואזכה לברח רק אליך, ואסתכל
 רק על רוחניות חיות אלהותך, המחייה
 ומהווה את כל הבריאה כלה. זכני להגיע

אל אמונה ברורה ומזככת, עד שאזכה
 לראות את שכינת עזך, איך שאתה מחיה
 את כל הבריאה כלה, ועל־ידי־זה יזדבק
 לבבי המעקם בקשיות ובספקות
 ובלבולים, ואזכה לישוב הדעת, לישוב
 עצמי היכן אני בעולם. וזכני לתקן את כל
 אשר קלקלתי, ומעתה אזכה לקדש את
 עיני ולא אסתכל עוד בשום דבר הפוגם
 את הראות, רק אזכה להסתכל תמיד רק
 עליך לבד, ואזכה להתבונן על רוחניות
 חיות אלהותך המחיה ומקים את כל
 הבריאה כלה. ודבר זה יקדש ויטהר את
 מח מחשבותי, עד שאזכה למח נקי,
 שאזכה לשמוע תמיד את קולך, אשר אתה
 קורא את האדם בכל יום אליה, שישוב
 בתשובה שלמה לפניך, ואזכה להכליל בדך
 מעתה ועד עולם אמן סלה.

הספר הקדוש הזה

נדפס לזכות

לורטה בת לאה

בשכר זה יעזור לה

השם יתברך

בישועה שלימה